

Nro. 34.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétaböl, Péntek Aprilis 28-dik napján,
1809-ik élesztendőben.

B e c s .

Az Énsen fellyül lévő Aüstriai derék lakosok (ezt olvassuk az Udvari Ujságban) a' hol a' Cs. K. seregeknek és a' Landwehrnek nagy massájok öszszegyülekezett vala, igen szép és nyilvánvaló bizonyyságot muttatták, a' több Aüstriai Császári Státusokkal vételkedőleg, a' büzgő és semmi áldozattételtől, semmi magoktól való megvonástól nem irtódzó hazafüségnek. Generalissimus Károly ő Császári Fő Hertzegsége, megesmervén azt, hogy melly fontos következései lettek ezen hazafüi jó gondólkodásnak, következendő ízép levelet küldött azért azon tartómány kormányzfékének Vice-Elölölőjéhez, Báró Hackelberg Urhoz: —

„Braunau, April. 10-dikén, 1809. Kedves Hackelberg Báró Ur! Kötelességemnek ienni érzem, hogy minekelőtte a' réám bízott armádiával a' Monarchia határaiból kilépek, az Urhoz és az Ensen fellyúl lévő tartomány jó hazafiságú lakosaihoz, leg buzgóbb közönetemet tegyem. Nagyok valának azon terhek, melyeket ezen tartománynak illy számos armádia általmenetele alatt hordozni kellett: de a' lakosoknak nemes lelkütsége ezen napokban nem érzett egyebet, hanem csak azt, hogy ezek a' seregek csak a' Monarchia lételiért, boldogságáért, és disszöfségiért való tsatázásra állottak ki. A' katonát úgy nézték mindenek, mint az Austriai Nagy Familia tagjait, 's ahozképpest bántak vellek. Minden rendü lakosok vetélkedö készséggel 's ditsö buzgósággal láttakhozzájok és segítették öket. Ö Felsége atyai örvendezéssel fogadta alattvalóitól a' szeretnek ezen uj bizonyságát. Az armádia háládatossággal fog mindenkör, kiváltképpen pedig az ötközet napján megemlékezni arra, hogy hazafiiai ilyen atyafiságosan viselték magokat erántok. Kérem az Urat, hogy azon tartománynak, melly a' maga Kormányozója' hazafiiai nemes érzékenységének illy egész részese, izíves közönetemet nyilatkoztassa ki. —“

„Fő Hertzeg Károly.

Méltóságos Cs. Kir. Kamarás és Kapitány Ronseccoi Gr. Braida Lajos Urat, a' ki mag a' bal lába ágyúval el nem lövetett, a' Mak Vasas Regimentjében igen ditséretesen szolgált: mind Össeinek érdemeiért, kik közzül egyik Buda alatt hasonlóképpen a' lábát 's életét is elvesztette; mind a' maga hűség és háfznos szolgálatira nézve, Felséges Urunk, a' Magyar Hazafiak vagy Indigenák közzé bevenni méltóztatott.

A' mostani hadakozásnak kezdetében méltó megjegyezni a' következő környüállást: — Már. tzius 11 dikén a' 23. dik Frantzia Vadász Regiment Basilea városának kapuja előtt megállapodván, az általmenetés eránt való parantsolatra várakozott. Az Elöljárók eleibe terjesztették a' Frantzia tisztnak, hogy ezen általmenetel által megsértődne Helvétziának neutralitássá. A' Frantzia tiszat így felelt: Már a' Kurir még a' hónap 5. dikén elindult Parisból a' Helvétziai Landammanhoz, melyre nézve az általmenetel megengedtetése eránt való parantsolatnak tsahatatlansúl megkell érkezni; ide járul, hogy Frantzia ország még senkivel hadakozás állapotjában nem lévén, ennek Helvétziára nézve semmi következései nem lehetnének; ofztán, mint-hogy mostanában Hünningen körül semmi hajós hídak nem találatnának, ő kéntelennek is látja lenni magát arra, hogy a' Basiliai hídnak hasznát vegye, etc. etc.

Magyar Ország.

Ungvár, Aprilis 12 dikén. — Örök emlékezetet érdemlő napjaink valának mi nékünk e' folyó hónapnak 3-ikától fogva, egész 8-káig, a' midőn tudni ilik szeréntséje vala egész Megyénknek Károly Ambrus Királyi Fő Hertzeget, Országunk Primásá kebelében többszöri alkalmatossággal tisztelni.

Husvét másod napján, az az, e' hónapnak 3-ikán reggel indult el Fő Hertzegsége Kassáról, és ugyan azon nap estvéli 7 órakor ide érkezett Ungvárra, s itten lakozó Munkátsi Püspöknél Nagy Méltóságú Batsinai Batsinszky András Ur Ö Exoellentiajánál meg halt; hanem más nap ismét, elútozott ő Fő Hertzegsége Bereg Vármegyébe, nevezet szerént Bereg-

százbába, holott 5 ikben Köz Gyűlést tartván, és Követségi dolgait elvégezvén 6-ikban estvéli 5 óra tájban ámbár rosz idő, és út vala, ismét ide érkezett Ungvárra, a' hol Püspök ő Excellentiájától, 's ide gyülekezett Megyénk Karjaitól 's Redjeitől minden kitelhető tisztelettel harangok zugásaik, és ágyúknak durogások közben fogadtatott. Másnap, úgy mint 7 ikben reggeli 8 órakor Misét mondott, 10 órakor pedig a' gyűlésben meg jelent, a' hol egy fontos Oratioval kezdette. el előülését ő Királyi Fő Hertzegsége, mellyre Fő Tisztelendő Kutka János Generalis Vicarius, és Bihari Apát Úr velős Deáksággal felelt. Az után a' Királyi petsétes levél olvastatott el, mellyre ezen Ns. Megyénk szoros határaihoz, és terméketlen földjéhez képest 75 Lovas Katonákat, Lóval, és egész öltözettel egyetemben maga költségén el készíteni, nem külömben 4000 Posonyi mérő gabonát a' jövő termésemből a' törvényes felkélesen felül ajánlott, 's ugyan olly móddal, hogy a' szegényebb sorsuak ezen adományból kivéttessenek. Az után a' szegényebb sorsú Insurgenseknek tartásokról méltóztatott gondoskodni ő Fő Hertzegsége, hogy azon időkben, midőn gyakorlás végett öszve seregelnék, élelmekre szolgáló ajánlások tétessenek, mellyre nézve kevés idő alatt szép summa pénzbeli ajánlások tétettek, mellyeket maga ő Fő Hertzegsége 600 forintokkal meg tetézni méltóztatott. Végtére igen szép, és úgy szólván, barátságos beszéddel fejezte be ő K. Fő Hertzegsége ezen nagy meg elegendésére végződött gyűlést.

Ebéd után, mellyet Püspök ő Excellentiájá készítettett, Audientiákat méltóztatott adni ezen valóban Nagy Vendégünk, mellyekben nem tsak w

ide való Gymnasiumbéli Director, és Professorok, hanem a' gyenge tanulók közzül is néhányan, kik rész szerént Magyarúl, rész szerént Deakúl peroráltak, és kiket igen nyájos leereszkedéssel fogadott ő Fő Hertzsege, részt vettek.

Másnap, úgy mint e' hónap' 8-kán reggeli 6 órakor Zemplén Vármegyébe, Sátor - Alya - Ujhelybe utózott el ő Királyi Fő Hertzsege, nyájas leereszkedésének és el' rogattatásig, tsudált böltteségének örökös emlékezetét hagyván sziveinkben.

Késérői ezen drága Vendégnek, L. Báró Révay Pál Turótzai Fő Ispány ő Excellentiája, ifiu Gróf Majlath ő Nagysága, Fő Tisztelendő Mertzél András Kanonok és Secretarius Ur.

Mind a' három éjeleken, mellyeken ő Királyi Fő Hertzsege itten hált, az egész város kivolt világositatva, leg szebben tündöklöttek Püspök ő Excellentiája temploma, a' Vám, a' Királyi Gymnasium, az Ung vezén lévő hofzszú híd mind két szertartású Catholicusok, Görögök, Reformatusok Parochialis házaik, templomaik és tornyaik, és a' sidók zsinagogájok.

Valahányszor ő Királyi Fő Hertzsege ide jött, vagy innét elment, mind annyiszor a' tanuló Ifiúság, az Előjárokkal együtt a' Gymnasium előtt sorban állott.

Eger bül, Marzius 23. án. Folyó hónap 21-én Balassa Gyarmatrúl, mint egy estvéli 7 óra tájban érkezett meg hozzánk is ide Érsek Eger várossába Eő Királyi Fő Hertzsege, Országunk Primassa, akit minek utánna Gyöngyösön Almásy Pál Ur Eő Excellentiája, dél ebédre, ugyan azon nap, gazdagon meg vendéglett volna, Megyénken keresztül, rész szerint az említett Gyöngyösi, rész szerint

pedig a' szomszéd Helységekbeli birtokos számos Nemes Urak, egyenlően felöltözve őszve seregelvén, lóháton, a' kotsi két oldala mellett, szép rendben kísérték Eő Hertzegségét színte Keretsend Helységéig, ahol ismét Tsoma Zsigmond, ezen T. Vármegyék második Aljegyzője, Halasy Ferentz be-tülethül lévő Aljegyző, Borsik György Biztos; Öregbb Végessy Josef Ügyész, Fölkusházy Josef, Kissebb Végessy Josef, Kalmár Istvány, Hites Irok, Borsik András, Elek Josef, Nagy György, Elek Mihály, Miklosy Pál, Erdélyi Imre, Zábrátzky Josef, Végassy Miklos, Hangay János, Gáll János, Simony, és több Nemes Urak, a' Vármegyénk: a' Város részéről pedig négy Tsapat Lovas Polgárok különössen Eősz Károly Kapitány Úr Vezérlése alatt fel váltván a' Gyöngyösieket, egész az úgy nevezett Hatvani Hostya végéig követték Eő Hertzegségét, ahol Nagy Méltóságú Örökös Feő Ispány Urunk, Nagy Szalotnai Báró Fischer Istvány Úr Eő Excel-lentiája, rövid de fontos Beszéde által meg tisz-telvén Eő Hertzegségét, ennek végével be szállott tulajdon szekereiről, és a' Tisztelt Feő Ispány Urúak Gilla Kotsijára, a' mely már egyedül reá vá-rakozott, ült által Eő Hertzegsége, Feő Ispány, és Érsék Urunkal együtt, mellyok után nagy Pom-pával indultak Eő Excellentiájának Lakóhelyéhez, melly már ekkör, a' meg gyújtott sok ezer lámpák, és viasz gyertyáktól különbféle tüzi színeket jádzott meszfzirül. Menés közben, a' városnak ki világosi-tott utzáin, a' tolongó emberek sokasága, a' szü-net nélkül harsogó Éllyen! kiáltások között nyilat-koztatta ki belső örvendezését. Ezek után el érvén az úgy mondott Hatvani kapuhoz, ahol ismét az őszve gyűltt Tanátsbéliek', és az egész város nevé.

ben T. Géjány Fő Jegyző Úr egy igen szép Deák Beszé-
det mondott Eő Hertzegsége előtt, melyet el vé-
gezvén, az Éllyen! kiáltások ujra hasogatták a'
levegőt, ezen örvendező lármának szüntelen való
folytatása között szerentséssen bé érvén az Érseki
Residentiába, az itt lévő gyalog Polgári Karonáság,
(Akik mostanában, a' Királyi Élés, és Sóházaknál
serényen viszik véghez a' Tsászári Örizeteket) há-
rom puska lövései, és szinte annyi mozsár ágyúk
dörgései hirdették Eő Hertzegségének Jelenlétét,
A kinek annakutánna azonnal Méltóságához illendő,
és elegendő Polgári Ör-Állók rendeltetrekki.

Más nap délutáni három ora tájban, mekután-
na egy igen nevezetes Küldötség által meg hivatta-
tott volna, magát közgyűlekezetünkbe meg alázni,
és ezen közgyűlésünket Személyes Jelenlétével
örökre nevezetessé, és el felejtethetlenné tenni
kegyessen méltóztatott Eő Királyi Feő Hertzeg-
ségé. Éppen ezen alkalmatossággal, a' sokszor tisz-
teltt Feő Ispány Urunk ismét egy igen velős, és
szivreható Bészéddel tisztelte még Eő Hertzegségét,
A' ki röviden, de méltóságossan köszönte meg; mind
Eő Excellentiájának; mind pedig az annakutánna T.
Dévaványai Halasy Károlyi Főjegyző Úr által, az
egész Karok és Rendek nevében mondott talpra-
esett fontos köszöntéseiket, s azután tsak allig
nyilatkoztatta ki Felsőges Fejedelmünknek Igazságos
Akarattját. a' mostani környüállásokhoz képest,
azonnal, ezen T. Heves, és Külső Szolnok törvé-
nyessen egyben kaptsoltt Nemes Vármegyék Rendei,
fejenként, haladék nélkül, köz meggyezéssel, egy-
ízzivel lélekkel, minden leg kisebb ellentmondás
nélkül, az 1808. ik Esztendőbeli 2. ik Törvény Tzik
kelly értelme szerént meg határozott Nemesi Felke-

löseregen kívül, (Bizonyosokká tétetödvén, a' most említett Törvény Tzikkelly sérthetetlen meg maradásárúl), a' Felseges Thronusnak, Hazánk, és Törvényes Alkotmányainknak, amellyektül függenek minden Boldogságaink) védelmére, még három Lovas 450 emberekbül álló Eskadronokat, oly Hazafiui buzgosággal tettek le Eö Hertzegsége által, a' Felseg Lábai eleibe, hogy azokat, mindenek előtt (folytatván mindazonáltal gyors lépésekkel a' többi készületeket is) leg fellyebb is Majus 15-éig minden meg kívántató Fegyverekkel, Lovakkal, és Ruhákkal tökéletesen fel készítvén: tetzése szerint használhassa Eö Felsege, minthogy ezeknek tartását, a' kiállítások napjátúl fogva kegyessen meg ígérni méltoztatott Eö Hertzegsége által.

Ezen kívül még bizonyossan nagy számú életet, és zabot is ajánlottak volna a' T. Nemes Rendek, ha kíváltképpen ezen Megyékben uralkodott tavalyi esztendőnek rendkívül való mostohasága, és természetlensége alkalmatlaná nem tették volna, a' leg nagyobb Földes Urakat is az ajánlásra, mellyrül bizonyosá tétetödvén, illy magok el tökéllése végett, a' Nemes Rendeknek, a' fellyebb ki tett ajánlásával is szerfelet való meg - elégedését mutatta Eö Királyi Hertzegsége.

Minekutánna pedig a' többször tiszteltt Feö Ispány Urunk: Báró Révay Pál Úr Eö Excellentiáját, T. Turotz Vármegye örökös Feö Ispánnját, Mlgos. Gróf Kissebb Majláth Josef, és Rudnyánszky Gaspár Urakat, ezen kettös Megyékben Assessoroknak ki nevezte volna; a' szokott Hitnek le tétele után, az egész nevezetes Gyülekezet, a' sok Éllyen kiáltások között széjel ozlott, mellyeket a' tsak

hámar reá következő apróbb fegyverek, és nagyobb mozsár ágyúk durrogásai háromszoroztak.

Innen egyenessen által mentek az egész Nemesi Rendek az Erseki Residentiába Eö Hertzegsége után, Akiknek Érsek Eö Excellentiájánál, személynessen volt szerentséjek Eö Hertzegségével a' fényes Táblánál ebédelni, melly üdö közben Pásztori módon fel öltözött, mint egy óo Leánykából, és Férfi gyermekekből álló kised sereg ezen verseteket zengedezte, Eö Hertzegsége előtt, muzsika hangal szivrehatóképpen:

1. Örvendezzen szivünk, Énekellyen nyelvünk,
Im Károly Feö Hertzegünk,
Magyarok Dífze, És Feö Érseke
Kegyessen meg jelen mi köztünk.
2. Fáradságaidnak, Tárgya Utaidnak
Hangzik: hogy védelmezzük
Magyar Hazánkat, 'S jó Királyunkat,
Sorsunkat, hogy meg ne könyvezzük.
3. O vajha lehetne! 'S Tölünk ki telketne,
Melly gyorsan fel áldoznánk
Fejedelmünkért, És Nemzetünkért
Éltünket, 's verünket ontanánk.
4. De lásd gyengeségünk, 'S Tehetetlenségünk
Tsekély, Fegyvert nem foghat;
Inkább imádni, Az Istent kérni
Naponként fogjuk, ki Jót adhat.
5. Hullyon Ellenségünk, Nyomúllyon Seregünk,
Hamar Bekesség légyen
FERENTZ, 's LUDOVKA,
Hazánk Nap, és Holdgya
Az egész Országoló Ház Éllyen!!!

Ezen ártatlanokban olly igen nagy kedve tel Eö Királyi Hertzegségének, hogy azokat önké

személyessen öltönözte a' további éneklésre. Mel-
lyek után Felséges Fejedelmünk, és Ennek kedves
Élete Párja: valamint szintén továbbá Károly Fe-
Vezér, Primás, és Nador Ispány Eö Királyi Her-
tzegségek hoszfzas Életekért; egy szóval, az egész
Austriai Háznak szerentsés, és tartós Uralkodáso-
kért, sok tele poharak ürültek ki, mellyeket, a' sok-
szor ki süttött ágyúk újabb dörmögései rekesztettek bé.

Végre más nap, az az ma reggeli 6 óra tájban,
minektánna, ezen fzelessen ki terjedő kettős Nemes
Vármegyéknek sokszor tilteltt Feö Ispánnya,
a' fő Nemes Rendekkel együtt illendően elbutsuzott
voina, kotsijára ülven, izomfzéd T. Borsod Vár-
megyébe Miskoltz felé folytató átiát, az említett
Banderiumtól kisirtettvén Eö Hertzegsége, kinek
el menetele után, ismét a' harangok zugásai, a' nép
vizzont sok Éllyen kiáltásai: nem külömben az em-
litett Polgári Katonaság Fegyvereinek ropogásai;
valamint szintén, az e' végre, ezen Nemes Város-
nak ki fzegezett számos mozsárágyúi, refzető
hangon morogták a' levegőbe, Eö Hertzegségének
fel vett úttjához fzerentse kívánásaikat,

Hètedik Hadi Tudósítás, a' Cs. K.
Armadiától.

„Kedves Feldmarschal Gróf Colloredó Josef!
Mint hogy az Armadiának szünetlenül való mozdulásai
s az igen sok munka miatt néhány napok alatt semmi
Hadi Tudósítás ki nem jött, hogy a' publicumtól a'
kedves hírek tovább hátra ne tartatódjanak, én a'
hozzám érkezett tudósításoknak igen rövid summá-
zatiokat az Urhoz elküldeni jónak találtam, hogy azt,
előre való képpen hirdettefse-ki. —

Schae rdingben April. 22 ken, 1809.

„Ferentz.

Generalissimus ő Császári Fő Hertzegsége az Iseren való ártamnetel után, a' harmadik, negyedik, és ötödik seregekkel, 's a' Tartoléknak első seregével, a' Duna felé, Kelheimnak és Regensburgnak tartván, útnak indúlt.

Az ellenség Regensburgnál állott. A' hadi foglyoknak szavok szerént Napoleon Császár 19-dikben érkezett meg az Armadiához. Generalissimus ő Császári Hertzegsége az Isertől fogva a' Laberen túl levő vidékekig kettőztetett útat tévén, 19 dikben Eckmühlen, Rotenburgon, és Kloster Ródon általment. Az ellenség eleibe jött, és a' dolog heves tsatázásra került, melly után a' mi armadiánk a' tsatázó mezőt megtartotta. Napoleon Császár azon iparkodott minden erőlködéssel, hogy az Abbachi és Post-saali keskeny útakat akár melly nagy veszteséssel is megtarthassa. Generalissimus ő Cs. H. sége, seregeinknek jó magokviseleeteiket magasztalja. A' mi vesztesünk feles; némely Regimentjeink minden Stabális tisztjeiket elvesztették. F. M. L. Lusignán, két Lichtenstein Hertzegek Moritz és Lajos, sebet kaptak. A' Generalissimus a' következett napon hadi rendben tartotta az Armadiát, azért, hogy az ellenség fordulásait kövekefse. Ezen történetekről még semmi körülállásos elő adásaink nintsenek. Az eleseteknek 's megsebesedetteknek, valamint izintén az elfogattattnak izámjok is, még mints tudva, mivelhogy a' sok munkának sürgető volta meg nem engedte, hogy a' tsatázó mezőről (Eisen mellől) körülállásos tudósítást tehessen Generalissimus ő Fő Hertzegsége a' Császár ő Felségéhez.

Regensburg April. 20-dikán kapitulált. A' 5-dik Linea Regiment (1800 ember) hadi fogságra

adta magát. A' tisztek parólával elbótsáttattak; a' köz emberek Lintz felé folytatják útjokat. Az ötödik seregünket Siegenburgnál ugyan azon napon hathatósan megtámadta az ellenség. Lajos Fő Herceg F. M. L. Hillerrel égygyetértőleg Landshútnak fedezésére mentek az Iser felé; mind kettőjüknek seregeik öszsze vannak tsatoltatva.

* * *

„April. 21-dikén Marschal Davoust Eckmühlnek tájékán a' negyedik seregünkre ütött. A' heves verekedés 12 órát tartott. Az ellenség vízf. sza veretett.

Második Seregünk April. 22 dikén Regensburgon általjövén, magát a' fő Armadiával öszszetsatolta. A' Generalissimus ő Fő H. ge fő hadi szállása 21-dikben Eglofsheimban volt.

(Ez az a' Hadi Tudósítás, melynek a' közelébbi M. Kurir csak rövid summáját adhatta ki).

Nyoltzadik Hadi Tudósítás.

Ő Felsége a' Császár April. 23 dikán ilyen tudósításokat méltoztatott a' Hadi Ministerrel közleni: —

„Az ötödik és hatodik seregektől és a' második Tartalék seregtől megnyugtató tudósítások érkeztek. Mind ezek a' három seregek öszszetsatolódva állanak Ó-Öttingnél. Az Iseren Landshútnál lévő keskeny út, az alatt, még az fegyveres seregeink az előrenyomakodó ellenséggel vitéz módra verekedtek, néhány ágyuknak és szekereknek elvesztét elkerülhetetlenné tette: hanem az emberekből álló vesztesünk a' megérkezett hivatal szerént való tudósítások szerént nem nagy: csak a' Benyovszky Gya. 10g Regimentjének, a' melly az Iser már égő hidján

kéntelenítettett által jöni, egy Ofztálya vesztett sokat.

„Ezen öfzfzetsatolódot három seregeink már most a' Generalissimus ö Fő H. ge vezérlése alatt ö fő Armádia mozdulásait fogják kövegni. Az ö Fő H. ge fő hadi szállása az utóbbi tudósítások szerint még 22 dikben is Eglofsheimban, az ellenség pedig a' maga tanyájában állott. A' második sereg a' Regensburgi úton a' harmadikkal és negyedikkel, s a' Tartalék második seregével öfzfze tsatóltatott vala, és 23-dikra közönséges ültözet vala meg határoztatva. Tegnap délben már hevesen dörgöttek az ágyuk ezen vidékeken, és az öldöklő viaskodás gyaníthatóképpen még ma is tartott. Ritka felmérge-süléssel foly a' verekedés; egygyik Rész sem akar látat adni; mindenik érzi azt a' nagy czélt, mellyért tsatázik. Még semmi meghatározott tudósításink nem érkeztek, hanem az a' tsendesség, melly a' tábornál uralkodik, leg jobb reménségekkel biztat. — A' Császár ö Felsége Udvari Szállása Schaerdingben van. —

„Az alatt, hogy a' fő tábor a' Duna mentiben előre nyomúl, és a' magános seregek Ö.Öttingennél vagy a' megtámadólag való verekedésre vagy pedig az Inn vizének védelmezésére készen állanak, ö Felsége úgy ítélte, hogy arra az esetre, hogyha talára az örökös Státusok határát valamelly ellenséges csapat fenyegethetné, az Alsó Austriai, Saltzburgi, és Belső Austriai Landwéhrnek felköltetésére az idő eljött legyen. A' Felső Austriai Landwéhr már az Armadiáknak előnyomulássoktól fogva fegyverben áll, rész szerént az Inn mellett, rész szerént pedig az Oberhaus nevű erősséget tartván körülvéve.

Aprilis 25-dikén megérkeztek ide Bétsbe az Olasz Armadia által a' Frantziáktól élvétetett Sasok.

Kilenszedik Hadi Tudósítás.

Béts, Apri! 25 dikén, 1809. Az ő Felsége Udvari Szállásáról Schaerdingből tegnap útnak indított és ma ideérkezett rendkívül való Kurir, legujjabb tudósítósokat hozott a' Német országi Armadiától. Ezek siettséggel közöltetnek a' publicummal, oíly megjegyzéssel, hogy az ezt megelőző környül állások, mihelyest megérkeznek, azonnal a' nyoltzadik Tudósításban fognak kiadattatni. (Itt szükség megjegyezni, hogy ez a' 8-dik Tudósítás egy nappal későbbre érkezett meg ide Bétsbe, mint a' 9-dik, lianem a' M. Kurirban már most egymásatán következnek). —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„A' Generalissimus ő Cs. Hertzegsége Gen. Adjutánsa Oberst. Liötenant Gróf Auersperg, 23-dikban estve a' Császár ő Felsége Udvari Szállására érkezett. A' tsatázó mezőről 22-dikben estve indúlt meg; mind a' két Vezérek mind a' két Armadiák ugyan azon czélozassal 's a' verekedésnek egy forma kívánásával nyomúltak szembe egymással. A' szerentse az Austriaiaknak kedvezett; a' Generalissimus az Abbachi tanyát a' melly felett a' feljebb való napokon néhány ízbeli verekedések híjába történtek, a' második sereggel megtámadtatta, és elfoglaltatta. A' harmadik Sereg Laitpointot foglalta el. Még az Austriai Armadiának jobb szárnya győzedelmeskedett, az alatt olyan szerentsés volt az ellenség, hogy a' Labor mellett Eekműhíhez jutott.

A' Generalissimus jelenvalósága azonnal helyreállította a' rendet, 's így leve vöge azon verekedésnek; a' melly öt napokig szünet nélkül tartott vala

Mi ezen és az előbbeni alkalmatosságokkal sokakat elfogtunk az ellenség seregeiből; kiközött van Marschal Davoustnak is egy Adjutána. A' vesztés mind két részről nagy volt; több Generálisaink és Stabális Tisztjeink megsebesedtek. Első seregünk Hennemannig elenyomult, és a' nagy taborának Abbachon által nyujt kezét. — Majd éppen ekkor érkezett meg F. M. L. Hillertől is a' tudósítás; melly szerént ő, az Armada ötödik és hatodik, 's a' Tartalék második seregeivel, Ö Öttingentől az Isef vize felé nyomul Dingelfingenhez.

Tize dik * Hadj Tudósítás.

„F. M. L. Hiller April. 24. dikén azt a' jelentést tette, hogy ő az ellenség élőlövő tsapatját, a' Kinnmayer és Lichtenstein Huszárjai 's a' Brodi Hátár Regiment által a' Generalmáior Mesko és Nordmann vezérlések alatt megtámadtatta, 's úgy vízfza verte, hogy az magát Stettenig vízfza vontá. Ugyan csak a' nevezett F. M. L. Löténánt 24. dikben 3 tsapatokkal előre nyomulván, az ellenség, a' ki ötet Stetten előtt bévarta, tökéletesen megveretett; annak elestekből, sebesekből, és elfogattattakból álló rendkívül feles vesztését az első szempillantatban még meg nem írhaták. A' béhozott foglyok és szökevények egyenlőképpen erősítik, hogy a' Frantzák küzzül a' Molitor és Boudet ofztállyaik, 's 18,000 Bavaru; és Hafzfusz katonák voltak jelen ezen tsatában. — „Maig, u. m. April. 25. dikéig még semmi nyoma nem látszott

az ellenségnek az Austriai határokon. Azt is hittelesen erősítik, hogy a' Frantzia Armádia Regensburgnál még nem költözött volt által a' Dunán.

*

Tizenegygyedik Hadi Tudósítás,
a' Cs. K. Armadiától: —

„Azok a' tudósítások, mellyek a' Császár ő Fessége Udvari Szállására a' tsatázó mezőről April. 22. dikén estve érkeztek vala, leg jobbakat engedték reméllenünk.

„Ezen véres ütküzetnek kimenetele váratlan leve. A' Lovasságnak nagy sokasága ezen napnak estvéjén, minekutánna a' tsatázó mezőről a' Kurir már elindult vala, a' verekedésnek a' mi fégyverünkre nézve nem kedvező véget vett. Bal szárnyunk kéntelen vala hátrálni. A' Generalissimus ő Fő Hertzegségétől a' Regensburg előtt lévő hegyről 23. dikőn tétetett jelentés szerént, a' mi nagy Armádiánk ott a' Dunán által ment, és a' Waldmünchen felé vívő úton szállott-meg.

„Így végződék tehát az a' véres ütközet, a' melly 5. napokig tartott tsaknem félbeszakadás nélkül. A' szerentse gyakran változó, 's a' vesztes mind két résztől rendkívül való volt. Ez azt bizonyítja, hogy a' verekedés bátorsággal és felmérgezőléssel folytattatott. Mindenek megvallják katonáinknak vitézségeket. A' Generalissimus igen magasztalja Armádiánknek, a' melly a' szüntelen tartó erőlködés miatt igen ellankadott, magaviseletét.

„F. M. L. Báró Hiller, az Iser és Inn vizek között áll. Mi ezen szempillantásban, a' megtámadó állapotról általmozó állapotra tétetődünk által.

P. D.